ΑΠΟ ΚΕΙ ΠΟΥ ΕΙΝΕ ΤΟ ΓΡΑΦΤΟ ΣΟΥ. (αφαίμαξη)

Ελένη Τσουκάλα
Φοιτήτρια ΣΑΔ Α.Σ.ΕΣ. 1941

— Δέσποινα Σπηλιάδου (σε Σαραμίνα) 50 ετών

Μιά χορά μού 'πανε στη Σαραμίνα ένα ανδρόγυνο πού 'χανε μονάχα ένα μονάκριβο αγοράκι, τό όποιον τό 'χανε πολύ πολύ τό 'αγαπούσανε. Ο Πατέρας του ήτο ψαρορώμης και μιά μέρα πού 'βγήκε από τό σπίτι μέ τή βάρκα του μιά τρομερή φουρτούνα τόν πρόφτασε από τόν δρόμο νά μπή στή στεριά.

Όλον αυτή τήν ώρα τόν πόνεσε ή μάνα του πού ήταν στό σπίτι μέ τό παιδί και σέ λίγο ακούστηκαν άγριες φωνές από τούς γείτονες. Ένα άπό τούς γείτονες βγήκε στήν πόρτα και είδε τή βάρκα του μέσα στή θάλασσα πού χτυπιόταν άγρια από τά κύματα. Τό μικρό ρίξανε στό κρεβάτι, και τρέξανε στή θάλασσα.

Λοιπόν τώρα, σέ δέκα λεπτά πού βγήκε τό μωρό έξω και σέ δέκα λεπτά πού μπήκε πάλι μέσα ο άνδρας πάλι μόνο δυσλειτουργία και μιά άπελπισιά νά θέλει τό παιδί της. Μόλις πάνω ή μάνα του άρχισε μάνι-μάνι νά λιώνει άγγιξε αυτό όμως δέν άντεξε έξαφνα πέθανε από μιά λιγούρα πανικός και σάν ήρθε στή στεριά δέν μπόρεσε νά μείνει πουθενά από μιά τό παιδί τό ξεσήκωσε ένας γείτονας και τό πήγε.

Η μάνα άρχισε νά λιποθυμοδέρνει και νά λιώνει σαν κερί από τή σειρά πάνω. Μιά δυνατή μέρα πού ο άνδρας χαβαγμένος και τό βάρος ένα μήνα. μέ βαρκούλι και γιαλούλι. Όταν μιά μέρα πού ήρθε νά πάρει κάτι ρούχα του, αυτό από τό μεγάλο παιδί πού πήγαινε πιά σε σχολείο πού ήταν τό άντρας της νά χτυπήσει χαβαγμένος, τό μαρτύρησε ότι πέθανε μέ τόν άντρα του και λιώνει από τή στεριά πού τόν πήρε και δέν φάνηκε μέ λίγο καιρό τό παιδί των π.χ.γ. Τότε ο άντρας της τής είπε:

Θρέχνατα τι ανάγκη κοπέλα πού είσαι πού δέ τό βρε τό χυμένο γάλα πάρε νά τό σαγαπάς. Μά έσένα γιατί έχω έτσι κοπέλα;"

"Ό! έμένα έχω, όχι ότι τό είπε αυτό. Μακάρι άντρα μου μακάρι νά γίνει όπως τό λές. Μιά καρδιά έχω δικιά μου νά σού πω ότι πρέπει να τό χωρίσω από τά σπλάχνα από κοπέλα τό βαφτίσαμε όχι. Από τόν Πόλο και δέν μπορεί νά μπαίνει, και τί είναι τό γραμμένο μας.

Τό άστυγμα που έγινε καλά ο πατέρας και ήσαν ήσυχοι, απο-
φάσισαν τή γυναίκα τους τό έχω όλως διόλου από τό για νά αποφύγουν
τό δυστύχημα που θα τούς πρόσμενε. Και επειδή τό παιδί τό είχαν κλει-
σμένο ~~στην~~ μέσα στό ~~[illegible]~~ σπίτι και δέν τό έβγαζαν καθόλου έξω
ούτε και στήν αυλή αποφάσισαν νά φέρουν μέσα στό σπίτι τους ένα ζω-
γράφο νά ζωγραφίση όλο τό σπίτι μέ διάφορα ζώα και πουλάκια για νά
διασκεδάζη τό παιδί και νά μη βγαίνη (γυρεύη) έξω.
Όπως τό είπανε έτσι τό έκαναν. Πήγε ο ζωγράφος ζωγράφισε [illegible]
από όλα τά ζώα που υπάρχουν στη γη. Κι όσο μέρος έμεινε άδειο
ζωγράφισε [illegible] μέ λουλούδια.
Η [illegible] από [illegible] (παρακάτω του τοίχου) ζωγράφισε ένα
πολύ ωραίο χρωματιστό λιοντάρι.
Ο μικρός όλη την ημέρα τον τόν κοιτούσε μ' αυτό. Τόν ρωτούσαν οι γο-
νείς του: Τι κοιτάς μέ τις ζωγραφιές που έκαναν στό σπίτι τους και
ποιό σου αρέσει περισσότερο; Κι αυτό τούς απαντούσε;
Όλα είναι καλά μου αρέσουν αλλά περισσότερο κοιτώ και διασκεδάζω
την ώρα μου μ' αυτό τό λιοντάρι. Μού φαίνεται λέει ότι έχει στόμα και
~~και~~ δε μέ μιλάει. Και ο [illegible] του [illegible] καθημερινά την κακή
την ιδέα που τόν κατέβηκε και [illegible] όλο τόν καιρό του διασκεδάζον-
τας χωρίς νά ζητά νά βγεί έξω από τό σπίτι.

Μιά μέρα, εκεί που καθόταν στό κρεββάτι του μόλις είχε ξυπνήση, [illegible] τη
ματιά του στό λιοντάρι, και από την χαρά του την μεγάλη [illegible] ότι τό λιοντάρι
κατέβηκε [illegible] από τό κρεββάτι του, και [illegible] ίσια πρός αυτό, [illegible] φωνά-
ζοντας, ~~και~~ τό λέει: ~~[illegible]~~

Καλημέρα αγαπημένο μου λιονταράκι. Κι όπως τό αγκάλιασε, καθώς ήταν
οι τοίχοι από σανίδια, έτσι ήταν ~~φτιαγμένα~~ τό καιρό εκείνο τά σπίτια, μπήκε μέσα στό
~~[illegible]~~ χέρι του μιά αγκίδα, (ένα κομμάτι σανίδι) και από εκείνη την ημέρα πρήστηκε τό
χέρι ~~του~~ [illegible] από μέρος που μπήκε η αγκίδα [illegible] πρήστηκε όλο τό
χέρι του, και σιγά-σιγά πρήστηκε όλο του τό [illegible] και [illegible] από [illegible] σε [illegible]
[illegible]. Κι έτσι από αυτό που ήταν τό γραμμένο του, πέθανε.
ΤΕΛΟΣ